

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207293
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6416207293.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený advokátkou JUDr. Barbora Korenecová, so sídlom Slnečná 765/3, 900 45 Malinovo, adresa pre doručovanie: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému V. V., T. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, XXX XX Y., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 1.133,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 600,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 600,-Eur od 19.09.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.08.2016 podanou prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá bola doručená súdu dňa 08.08.2016, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.133,-Eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.133,-Eur od 18.09.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 28.11.2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č.600201126 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 600,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 533,-Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu vo výške 1.133,-Eur v 11-tich mesačných splátkach po 103,-Eur, počnúc dňom 25.01.2013. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoj záväzok riadne a včas, stratil výhodu splátok a dňa 18.09.2013 sa stal splatný celý dlh. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 2T 130/2014 zo dňa 04.08.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.08.2014. K žalobe žalobca pripojil kópiu trestného rozsudku, výpis z obchodného registra, zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

2. Súd dňa 08.09.2016 doručil žalovanému žalobu s prílohami a výzvou podľa § 167 ods. 2 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), aby sa žalovaný k doručenej žalobe písomne vyjadril. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach

uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k doručenej žalobe nevyjadril.

3. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 11.01.2017, na ktoré sa žalobca nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne vykázané dňom 05.12.2016. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 09.01.2017 svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti na základe predložených dôkazov. V súlade s ust. § 180 CSP súd rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a podanú žalobu za prítomnosti žalovaného na nariadenom pojednávaní prejednal a vo veci rozhodol.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení s obsahom žaloby, zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, trestným rozsudkom a pripojeným trestným spisom tunajšieho súdu č.k. 2T/130/2014 a vyluchom žalovaného zistil tento skutkový a právny stav.

5. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 28.11.2012 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č.600201126. Na základe tejto zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému hotovostný úver vo výške istiny 600,-Eur za poplatok vo výške 533,-Eur. Prevzatie hotovosti pri podpise zmluvy žalovaný potvrdil podpisom osobitného vyhlásenia v uzavretej zmluve o úvere. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 1.133,-Eur v 11-tich mesačných splátkach po 103,-Eur, počnúc dňom 25.01.2013. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu č.k. 2T/130/2014 súd zistil, že žalobca podal dňa 04.11.2013 voči žalovanému oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu, na základe ktorého bola voči žalovanému po ukončení vyšetrovania vznesená obžaloba pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu. Trestným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/130/2014 zo dňa 04.08.2014 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu povinnej práce vo výmere 60 hodín. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal súd žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.08.2014. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaný čerpal úver vo výške istiny 600,-Eur, pričom žalobcovi neuhradil žiadnu sumu, čo vyplýva zo skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel, preto ho súd podľa § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní tvrdenie žalobcu o výške čerpaného úveru, ani tvrdenie o neuhradení žiadnej sumy v priebehu konania nespochybnil.

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), je spotrebiteľským vzťahom, preto je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere. Spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či je uzavretá zmluva ako zmluvný typ upravená v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku. Súd na právny vzťah aplikoval aj zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

8. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40a OZ, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 49a OZ, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútke nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

9. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o úvere, je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca pri uzavretí zmluvy konal ako dodávateľ v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba. Uzavretá zmluva o úvere je podľa svojho obsahu tzv. typovou formulárovou zmluvou, nakoľko jej znenie bolo predtlačené na formulári, do ktorého strany sporu len vpísali chýbajúce údaje. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemohol obsah zmluvy nijako ovplyvniť. Formulárové zmluvy žalobca opakovane používal pri poskytovaní úverov. Zmluva obsahovala aj prehlásenie, na aký účel sa úver poskytuje. V predmetnej zmluve bola zaškrtnutá kolónka „iný účel“, z čoho súd jednoznačne ustálil, že sa jedná o spotrebiteľský úver. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu uzavretej zmluvy, postavenia účastníkov zmluvy, dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za spotrebiteľský.

10. Nakoľko žalobca v podanej žalobe svoj nárok vymedzil len skutkovo ako nárok na zaplatenie žalovanej sumy, pričom ho právne nekvalifikoval, teda neuviedol, či sa žalobou domáha voči žalovanému zaplatenia náhrady škody alebo sa domáha zaplatenia plnenia zo zmluvy, posudzoval súd dôvodnosť žaloby z oboch týchto titulov.

11. Pri posudzovaní dôvodnosti žaloby sa súd najskôr s poukazom na ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa zaoberal otázkou premlčania a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok na zaplatenie z titulu náhrady škody je premlčaný. Pri posudzovaní premlčania aplikoval súd na daný spotrebiteľský právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka v súlade s rozhodovacou praxou NS SR (napr. rozsudky NS SR, č.k. 3 MCdo 14/2014 a 3 M Cdo 12/2014).

12. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Z ustálenej judikatúry (R 22/1979, R 27/1977) výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Súd nie je viazaný výškou škody uvedenou v rozhodnutí súdu, ktorý rozhodoval o spáchaní trestného činu, a to ani vtedy, ak výška škody je uvedená vo výroku odsudzujúceho rozsudku ako skutková veta o vine. Len keby súd v trestnom konaní rozhodol o nároku na náhradu škody (alebo o jeho časti), nebol by súd v občianskom súdnom konaní oprávnený túto časť nároku s poukazom na ust. § 230 CSP znovu prejednať z dôvodu založenia prekážky „res iudicatae“ rozhodnutím v trestnom konaní. Z pripojeného trestného rozkazu je však zrejmé, že o nároku na náhradu škody, ani jej časti v trestnom konaní rozhodnuté nebolo.

13. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že trestný rozsudok č.k. 2T/130/14 zo dňa 04.08.2014 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 04.08.2014. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody aplikoval súd s poukazom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu a ust. § 52 ods.2 OZ na skutkový stav ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v ods. 1) a objektívna (v ods. 2). Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé, avšak len do tej miery, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej, ktorú nemožno prekročiť. Žalovaný škodu spôsobil úmyselným trestným činom, vzhľadom na čo je dĺžka objektívnej premlčacej doby v danom prípade 10 rokov (§ 106 ods. 2 OZ) a plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od spáchania trestného činu. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná (§ 106 ods. 1 OZ) a plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní, vzhľadom na čo premlčacia doba podľa § 112 OZ počas trestného konania spočívala. Trestné konanie bolo v danom prípade právoplatne skončené 04.08.2014. Žalobca podal žalobu dňa 08.08.2016, t.j. až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, vzhľadom na čo je zrejmé, že nárok na náhradu škody je premlčaný. Keďže žalobca podal žalobu viac ako 2 roky po právoplatnom skončení trestného konania, nebolo potrebné zaoberať sa a ani zohľadňovať spočívanie premlčacej doby počas trestného konania, t.j. zohľadňovať dĺžku spočívania subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula od jej začiatku do uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, nakoľko je zrejmé, že celá subjektívna premlčacia doba uplynula aj po ukončení trestného konania. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že uplatnený nárok z titulu náhrady škody je premlčaný. Preto nie je potrebné zaoberať sa podrobne zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu, ktorými sú protiprávny úkon žalovaného, vznik a výška škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinením žalovaného.

14. Hoci žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere konal podvodne a dopustil sa spáchania prečinu úverového podvodu, súd ma za to, že uzavretá zmluva o úvere je platná. Právnym dôsledkom právneho úkonu urobeného v omyle (§ 49a OZ) je len jeho relatívna neplatnosť (§ 40a OZ). Relatívne neplatný právny úkon vyvoláva všetky účinky ako platný právna úkon, avšak tieto účinky pôsobia len do okamihu dovolania sa jeho relatívnej neplatnosti. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že žalobca sa relatívnej neplatnosti uzavretej zmluvy v premlčacej dobe nedovoľal, a ani takúto skutočnosť netvrdil, v dôsledku čoho nastala jeho definitívna platnosť. Podľa § 49a OZ, ktoré je aplikovateľné tak na občianskoprávne ako aj na obchodné vzťahy, omyl v pohnútko nerobí právny úkon neplatným. Podľa konštantnej rozhodovacej praxe (napr. rozsudok NS ČR 21 Cdo 826/2005 publikovaný pod číslom R 36/2008 alebo 31 Cdo 3620/2010 publikovaný pod číslom R 70/2011) podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí nie je dôvodom jej absolútnej neplatnosti pre nedostatok vážnej vôle podľa § 37 alebo z dôvodu rozporu so zákonom podľa § 39 OZ, ale len dôvodom relatívnej neplatnosti podľa § 49a OZ. Skutočná vôľa podvodne konajúceho účastníka zmluvy predstavuje len pohnútku, prípadne vnútornú výhradu, ktoré neboli prejavené navonok, čím druhému účastníkovi nemohli byť známe. Zmluva uzatvorená v dôsledku trestného činu jedného z účastníkov je len relatívne neplatná, čo znamená, že je platná až do doby, pokiaľ sa jej neplatnosti nedovoľá druhý účastník. Pokiaľ druhému účastníkovi zmluvy uplynie premlčacia doba na dovolanie sa relatívnej neplatnosti, stáva sa zmluva (právny úkon) definitívne platná. Z platne uzavretej zmluvy sa veriteľ môže domáhať svojich nárokov z titulu plnenia zo zmluvy.

15. Aj pri posudzovaní dôvodnosti žaloby na zaplatenie z titulu plnenia zo zmluvy sa súd najskôr s poukazom na ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa zaoberal otázkou premlčania a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok na zaplatenie z titulu plnenia zo zmluvy nie je premlčaný. Dĺžka premlčacej doby podľa § 101 OZ je v občianskoprávných vzťahoch, vrátane spotrebiteľských, 3 roky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že úver bol žalovanému poskytnutý dňa 28.11.2012. Splatnosť úveru bola dohodnutá v 11-tich mesačných splátkach po 103,-Eur, počnúc 25.01.2013. Z uvedeného je zrejmé, že prvá splátka splatná 25.01.2013 by sa premlčala dňa 26.01.2016. Z pripojeného trestného spisu vyplýva, že žalobca svoj nárok uplatnil dňa 04.11.2013 v trestnom konaní, vzhľadom na čo premlčacia doba podľa § 112 OZ počas trestného konania od 04.11.2013 do jeho skončenia, t.j. do 04.08.2014 spočívala. Doba, po ktorú premlčacia doba spočívala trvala 9 mesiacov. O dobu spočívania premlčacej doby sa predlžuje dĺžka premlčacej doby, preto ak k 26.01.2013 pripočítame dĺžku spočívania premlčacej doby (9 mesiacov), s prihliadnutím na dátum podanej žaloby (08.08.2016), je zrejmé, že k premlčaniu prvej splátky nedošlo. Ak nedošlo k premlčaniu ani prvej splátky, rovnaký záver platí aj pre všetky nasledujúce splátky, a to bez ohľadu na skutočnosť, či skutočne došlo k zosplateniu úveru k 18.09.2013 ako to tvrdil žalobca.

16. Vo vzťahu k uplatňovanej výške plnenia zo zmluvy súd uvádza, že žalobca tvrdenú výšku nároku nepreukázal. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy, súd podrobil uzavretú zmluvu o úvere prieskumu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa vzťahuje na zmluvy uzavreté od 11.06.2010 a zistil, že zmluva neobsahuje viacero podstatných náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 citovaného zákona. Uzavretá zmluva konkrétne neobsahovala náležitosti podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené sa poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na túto skutočnosť (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), mohla skutočnosť, že žalovaný úver žalobcovi nesplatil, založiť len nárok zaplatenie sumy maximálne vo výške poskytnutého finančného plnenia, t.j. do výšky 600,-Eur. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný žiadnu sumu žalobcovi nezaplatil, preto má žalobca právo na vrátenie celej sumy poskytnutého úveru. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 600,-Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu, t.j. v časti o zaplatenie sumy 533,-Eur s príslušenstvom (1133-600), zamietol.

17. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy 1.133,-Eur, a to odo dňa 18.09.2013 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa predčasnej splatnosti úveru, ku ktorej podľa tvrdenia žalobcu došlo dňa 18.09.2013. Hoci žalobca dôkaz preukazujúci doručenie výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanému nepredložil, súd považoval s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenie žalobcu o zosplatení úveru dňom 18.09.2013 za nesporné, keďže žalovaný toto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel. Súd preto pri posudzovaní dôvodnosti žaloby ohľadne uplatneného nároku na úroky z omeškania posudzoval úver ako zosplatený dňom 18.09.2013 a zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania od nasledujúceho dňa po dni predčasnej splatnosti úveru, t.j. od 19.09.2013. Podľa § 369 ods. 1 ObchZ v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V danom prípade výšku úrokov z omeškania osobitne zmluva neupravovala, dlžník je preto povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Výšku úrokov z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1, v spojení s § 10c nariadenia, je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. k 19.09.2013 bola vo výške 0,50 % ročne. Vzhľadom na uvedené ako aj na viazanosť súdu rozsahom podanej žaloby, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením, pričom toto omeškanie stále trvá, preto žalobca má nárok voči žalovanému aj na zaplatenie

úrokov z omeškania zo súdom priznanej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. od 19.09.2013 do zaplatenia.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Strany mali v konaní približne rovnaký úspech, preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).